

ματα, ἔφερε τὰς νῆας αὐτοῦ πλησίον τῆς πόλεως, ἥτις ἐξέχει εἰς τὴν θάλασσαν, ἔτοιμος νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἄμυναν. Στολίσκος Γαλλικὸς, κανόνια μεγάλα καὶ πολεμεφόδια φέρων εἰς τὴν πολιορκίαν, ἐπιάσθη ὑπὸ τοῦ δικροῦτο Ἰησέως· τὰ δὲ κανόνια ἀνεβιάσθησαν ἀμέσως εἰς τὰ τεῖχη, καὶ ἐστράφησαν κατὰ τῶν Γάλλων. Ὁ χιλιάρχος Φιλιππῶς, συμμαθητὴς τοῦ Ναπολέοντος ἐν Παρισίοις χρηματίσας, ἔπειτα δὲ μετοικήσας ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἐκ φόβου τῶν ἐπαναστατῶν, διεύθυνε τοὺς Τούρκους κανονοβολιστάς. Ὁ Βοναπάρτης ἦτον ἠναγκασμένος νὰ δέρῃ τὰ τεῖχη μὲ μόνον δωδεκαλιτραῖα κανόνια· τὴν 28ην Μαρτίου, μ' ὄλον τοῦτο, εἶχε κάμειν ἤδη ἐν ἰκανὸν ῥήγμα, ἢ χαλάστραν. Ἐφόρμησαν δὲ οἱ Γάλλοι, διεπέρασαν τὴν τάφρον, καὶ ἀνέβησαν εἰς αὐτό· ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀτρομήτου Πασσᾶ. Οἱ Τούρκοι, μετ' Ἀγγλων ναυτῶν καὶ θαλασσίων στρατιωτῶν, ἔκαμαν διαφόρους ἐξόδους, καὶ κατὰ μέρος ἠφάνισαν τὰ ὀχυρώματα καὶ τὰς ὑπονόμους τῶν Γάλλων. Ἐν τῷ μεταξῷ, οἱ ὄρεινοὶ τῆς Ναπλώσης καὶ τῶν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἰορδάνου χωρῶν, ἐνωθέντες μετὰ Τούρκων ἐκ τῆς Δαμασκού, εἶχον συναθροίσειν μέγα στράτευμα πλησίον τῆς Τιβεριάδος πρὸς βοήθειαν τῆς Ἀκρης. Ἄλλ' ὁ Βοναπάρτης, ἀφήσας μέρος τῶν δυνάμεων αὐτοῦ νὰ φυλάττωσι τὰ ὀχυρώματα, ἐξεστράτευσεν κατὰ τῶν Συρίων, ἐνίκησε τὰ ἀγύμναστα πλήθη τῶν εἰς τὴν Ναζαρέτ καὶ πλησίον τοῦ ὄρους Θαβῶρ, καὶ παντάπασιν αὐτοὺς διεσκόρπισεν· οἱ φυγάδες ἔλαβον τὸν εἰς Δαμασκὸν δρόμον. Ὁ δὲ Βοναπάρτης ταχέως ἐπανεστρεφεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς Ἀκρης στρατόπεδον αὐτοῦ, καὶ μὲ τινὰ μέγαν κανόνια φθάσαντα ἐκ τῆς Ἰάφφας ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ δραστηριώτερον. Ὁ Ἀπρίλιος ἐπέρασεν ὀλόκληρος εἰς ἀνωφελεῖς κατὰ τοῦ φρουρίου ἀποπείρας. Τὴν 2αν Μαΐου ἀπέθανεν ὁ Φιλιππῶς, ἀλλὰ τὸν διεδέχθη ὁ Ἀγγλὸς συνταγματάρχης Δούγλας, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἰππότου Σιδνείου Σμιθ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀγγλικῆς μοίρας. Μετ' ἐπανειλημμένας ἐφόδους ἐμβῆκαν οἱ Γάλλοι εἰς μέγαν τινὰ πύργον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπέκειντο τὰ λοιπὰ περιτειχίσματα· ὤρμησαν δ' εὐθύς οἱ Τούρκοι μετὰ τῶν Βρετανῶν ναυτῶν νὰ τοὺς ἐκβάλωσιν ἐκεῖθεν. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἐφθασεν ὁ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενος Ὀθωμανικὸς στολίσκος μὲ νέα στρατεύματα ὑπὸ τὸν Χασσάν Βένη, τὰ ὁποῖα, εὐθὺς ἀποβάντα, ἐστάλθησαν κατὰ τῶν Γαλλικῶν ὀχυρωμάτων, καὶ κυριεύσαντα ἐν κανονοστάσιον, ἐκάρφωσαν τὰ κανόνια. Κατὰ συνέπειαν τοῦ περισπασμοῦ τοῦτο ἀπεδιώχθησαν οἱ Γάλλοι ἀπὸ τὸν πύργον. Μετὰ διαφόρους ἄλλας ἀποπείρας ἐγένεον ἐφοδοὶ κατὰ μέγαν τινὸς ῥήγματος, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Lannes. Ἐκ διαταγῆς τοῦ Ἰεζάρ Πασσᾶ ἀφῆκαν τοὺς Γάλλους νὰ ἐμβῶσιν, ἔπειτα δὲ συνεπλάκησαν μετ' αὐτῶν εἰς πρὸς ἕνα, μέγαν ὑπεροχὴν εἰς τοῦτο θείζαντες οἱ Τούρκοι. Οἱ πρῶτοι τῶν ἐφορμησάντων πρᾶχῶρησαν ἕως εἰς τὸν κῆπον τοῦ παλατίου τοῦ Πασ-

σᾶ, ὅπου ἅπαντες κατεκόπησαν. Ὁ στρατηγὸς Rambaud ἐφονεύθη, καὶ ὁ Lannes ἐπληγώθη. Τὴν 20ην Μαΐου ἔκαμειν ὁ Βοναπάρτης τὸν ἔσχατον ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφονεύθησαν ὁ στρατηγὸς Bon καὶ ὁ συνταγματάρχης Veneux μὲ τοὺς πλείστους τῶν στρατιωτῶν. Ὁ στρατηγὸς Καφφαρέλλης εἶχε προαποθάνειν. Ὁ στρατὸς ἤρχισε τώρα νὰ γογγύζῃ· ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ προσβολαὶ εἶχον γένειν, αἱ τάφροι ἦσαν πλήρεις νεκρῶν, τοὺς ὁποῖους δὲν ἤμπορουσαν νὰ θάψωσι διὰ τὸ πῦρ τῶν πολιορκημένων, καὶ ἡ νόσος, ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ κλίματος βοηθούμενη, ταχέως διεδίδετο εἰς τὸ στρατόπεδον. Μετὰ πεντήκοντα τέσσαρας ἡμέρας ἀφοῦ ἠνοίχθησαν αἱ τάφροι, εὐρέθη ὁ Βοναπάρτης ἠναγκασμένος νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν. Οἱ κάτοικοι τοῦ Λιβάνου, οἱ Δροῦσοι, καὶ ἄλλοι, οἵτινες πρότερον ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ἐνωθῶσι μετ' αὐτοῦ κατὰ τοῦ Ἰεζάρ Πασσᾶ, ἰδόντες τὴν ἐνώπιον τῆς Ἀκρης ἀποτυχίαν του, μετεμελήθησαν, καὶ ἔστειλαν ἐπιτροπὴν εἰς τὰ Τουρκικὰ καὶ Ἀγγλικὰ πλοῖα. Συγχρόνως ἔμαθεν ὁ Βοναπάρτης ὅτι ὁ ἐκ Ῥόδου μέγας Τουρκικὸς στόλος ἔμελλε νὰ πλεύσῃ κατὰ τῆς Αἰγύπτου· προσέτι δὲ, οἱ Μαιμελοῦκοι, πολυάριθμοι κατὰ τὴν Ἀνω Αἰγυπτὸν συναθροισθέντες, ἠπέλουν τὸ Κάϊρον. Ὁδὲν ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Αἰγυπτὸν καὶ τὴν 21ην Μαΐου ἤρχισε τὴν ὀπισθοδρομήσιν ὁ Γαλλικὸς στρατός.

Ὁ Βοναπάρτης προσεποιήθη μὲν τότε εἰς τὸ φανερόν ὅτι ὀλίγον ἐλύπησεν αὐτὸν τὸ πρόσκομμα τοῦτο· ἀλλὰ πολλὰ διαφόρως ὠμίλησεν εἰς τὸν Μουράτ καὶ ἄλλους θάρβετους φίλους· ἀκόμη δὲ καὶ πρὸς τὰ τέλη τῆς ζωῆς του εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλένην φυλακωμένος ἠγανάκτει, τὴν ἀποτυχίαν ταύτην συλλογιζόμενος.— Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἀκρης, ἔλεγεν, ὁ στρατὸς ἤθελεν ὑπάγειν εἰς τὴν Δαμασκὸν καὶ τὸν Εὐφράτην· οἱ Χριστιανοὶ τῆς Συρίας, οἱ Δροῦσοι, καὶ οἱ Ἀρμένιοι, ἤθελον συνενωθῆναι μετ' ἡμᾶς· αἱ τὴν Ἀραβικὴν διάλεκτον ὁμιλοῦσαι ἐπαρχίαι τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἦσαν ἔτοιμοι διὰ μεταβολὴν· ἄνθρωπον μόνον ἐπερίμεναν Μὲ 100,000 ἀνδρῶν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου, ἤμπορουσαν νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ τὰς Ἰνδίας· ἤμπορουσαν νὰ μεταβάλω τὸ πρόσωπον τοῦ κόσμου.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.—Ἐπιρροὴ τοῦ ἡλίου βλάπτει, ὅταν ἐκτεθῇ τις παραπολὺ εἰς τὰς θερμὰς αὐτοῦ ἀκτίνιας, εἶναι πασίδηλον· ἀλλὰ πότε καὶ τίνι τρόπῳ, σχεδὸν ἀγνωσिताί. Ὅποτεν ἐκτεθῇ τις εἰς τὸν ἥλιον χωρὶς τὸσούτην σωμασκιάν, ὅση νὰ ἐπιζῆρῃ ἐλευθερὰν διαπνοὴν ἢ ἰδρῶτα, τότε βλάπτεται· ἀλλ' ὅποτεν ἢ ἐκθεσὶς ἦναι συνωδευμένη μετὰ τὴν πρὸς ἐλευθερὰν διαπνοὴν ἀπαιτουμένην σωμασκιάν, τότε δὲν βλάπτεται. Ἄς κοιμηθῇ τις εἰς τὸν ἥλιον, καὶ θέλει ἐξυπνήσειν ἰδρωμένος, καὶ κάκιστα ἔχων· ἴσως ἀποθάνῃ. Ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος ἂς σκάτῃ εἰς τὸν ἥλιον κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦ καιροῦ διάστημα, καὶ θέλει δεκαπλασίως ἰδρῶσειν, καὶ χωρὶς τίποτε νὰ πάθῃ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὄχι μόνον αἱ ἄμεσοι ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς ἀτμοσφαιρας θερμότης παράγει ἀφθονον χολῆν, ἥτις μόνον διὰ τῆς σφοδρᾶς σωμασκιᾶς ἐξάγεται.